

[Undervisningsministeren.]

som bekendt i kraft 1. august 1969. Bekendtgørelsen, der knytter sig til den nye lov, vil være færdig i begyndelsen af 1969. Bekendtgørelsesudkastet vil blive givet til udtalelse til bl. a. amtsskolebestyrelserne, de kommunale organisationer og Dansk Samråd for Folkeoplysning, hvor oplysningsforbundene og Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening er repræsenteret.

Hvad det tredje punkt i spørgsmålet angår, skal jeg oplyse, at en væsentlig del af udgifterne i forbindelse med fritidsundervisningen er lovbestemt; det vedrører jo bl. a. og særlig lærerlønninger. På finansloven for 1968-69, altså under de nugældende regler for fritidsundervisningen, er der bevilget i alt ca. 40 mill. kr. som tilskud til de omhandlede aktiviteter. På finanslovsforslaget for 1969-70 har vi foreslået samlede bevillinger på ca. 59 mill. kr., og på budgetoverslaget for 1970-71, i hvilket år den nye lov er i kraft i hele perioden, foreslås der et beløb på ca. 65 mill. kr.

Hvad angår anlægsbudgettet, vil de udgifter, der skal afholdes i forbindelse med fritidsundervisningen, være indeholdt inden for rammerne af den støtte, som gives til de forskellige skoleformer, frie skoleformer osv., og dér vil ministeriet følge den linje, som er anlagt i bemærkningerne til lovforslaget, at der til aktiviteter under loven skønnes at være behov for en merudgift på indtil 2 mill. kr. årlig til anlægsudgifterne.

K. B. Andersen: Jeg kan uforbeholdent takke ministeren for oplysningen om, at bekendtgørelsen vil komme i begyndelsen af 1969. Derimod må jeg med hensyn til økonomien meget alvorligt beklage de tal, vi fik, specielt tallet for året 1970-71. Det indebærer, som det kan ses i bemærkningerne til lovforslaget, en meget alvorlig nedskæring af de udgiftsrammer, der var lagt af den tidligere regering, og som var forudsætningen for loven. Jeg er klar over, at jeg for så vidt ikke skal bebrejde undervisningsministeren det; han bliver kun den første af en lang række fagministre, der vinteren igennem må forklare om pauser, indskrænkninger, nedskæringer på sociale, uddannelsesmæssige og andre områder. Men

jeg beklager, at nedskæringen var så stor, som tallene her giver udtryk for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Helveg Petersen* til justitsministeren:

„Vil ministeren overveje at oprette en særlig landsdækkende bedrageriafdeling til efterforskning af store, indviklede bedragerisager, således at mulighederne for at få sagerne fuldt oplyst vil være ens, uanset hvor i landet sagerne skal pådømmes?“

Skriftlig begrundelse:

De forhold, der bl. a. er afsløret under Bössagen, gør det nødvendigt at overveje, dels om politiets muligheder for effektiv efterforskning af bedragerisager er tilstrækkelige, dels om politiet i praksis har mulighed for i tilstrækkelig omfang at tage sager op af egen drift. Meget kunne tale for, at der oprettes en særlig landsdækkende bedrageriafdeling under rigspolitichefen. Under Københavns politi findes en særlig bedrageriafdeling, men uden for København vil politiets muligheder for at magte store, indviklede bedragerisager være stærkt begrænsede, bl. a. på grund af mangel på mandskab med erfaringer i den slags sager. Der tænkes på en ordning svarende til den, der gælder inden for opklaringsarbejdet med alvorlige kriminalsager, hvor rigspolitiets rejsehold kan indsættes, uanset hvor i landet en forbrydelse er begået.

I dag forekommer politiets muligheder for virkelig effektivt at trænge til bunds i store bedragerisager i for høj grad at være afhængige af, hvor i landet bedragerisagen skal pådømmes. Dette forekommer ikke rimeligt.

Justitsministeren (Thestrup): Efter de gældende forskrifter ydes der fra rigspolitichefens rejseafdeling bistand til politikredsene uden for København til efterforskning i større kriminelle sager, derunder bedragerisager. Rejseafdelingen består af 40 mand. En væsentlig del af personalet er regnskabsuddannet og velkvalificeret til opklaring af større bedragerisager. Tyngde-